

Bút ký Chiến trường
Chủ đề: Trận chiến Đồi Charlie, Kontum-VN
Tác giả: Trần Trung Tín

NGƯỜI KHINH BINH CUỐI CÙNG TẠI CĂN CỨ HỎA LỰC CHARLIE

Đầu tháng 7, 2022, Chiến tranh Việt Nam lại một lần nữa trở lại với truyền thông, báo chí Mỹ qua việc Tổng Thống Hoa Kỳ Joe Biden trao thưởng Medal Of Honor cho Thiếu

tá John Duffy, sĩ quan cố vấn cho Tiểu Đoàn 11 Nhảy Dù trong trận chiến tại Căn cứ Hỏa lực Charlie trong Mùa Hè Đỏ Lửa 1972.

Qua Mùa Hè Đỏ Lửa của Phan Nhật Nam, người đọc có thể tìm hiểu về cuộc tử chiến giữa Tiểu Đoàn 11 Dù chống trả lại một địch quân được ước tính là đông gấp 10 lần. Và Thiếu tá John Duffy cũng “có mặt” trong Mùa Hè Đỏ Lửa.

Nhưng phải đợi đến The Battle for “**Charlie**” của nhà thơ John Duffy, độc giả nói tiếng Anh mới biết được cuộc tử chiến tại căn cứ Charlie, mà trong đó Amazon giới thiệu Tiểu Đoàn 11 Nhảy Dù là: “*Một tiểu đoàn Nhảy Dù của Nam Việt Nam đã giữ vững một vị trí làm nhắc nhớ đến các dũng sĩ Spartans tại Thermopylae vào năm 480 trước Công nguyên.*” – “*A battalion of South Vietnamese paratroopers made a stand reminiscent of the Spartans at Thermopylae in 480 BC.*”

Theo sử Tây phương, năm 480 trước Công nguyên, Vua Leonidas, đem 7,000 quân Hy Lạp, trong đó có 300 dũng sĩ Spartans, ra bảo vệ Thermopylae trước khoảng từ 120,000 đến 300,000 quân xâm lăng của Ba Tư. Trong trận đánh này, ngoài các thương vong khác, Vua Leonidas và 300 dũng sĩ Spartans đều tử trận.

Sau ngày Lễ Độc Lập Hoa Kỳ vừa qua, vào ngày 5 tháng 7, 2022, Tổng Thống Joe Biden trao tặng **Medal Of Honor cho Thiếu tá John Duffy** là người đã thể hiện những hành động dũng cảm phi thường trong chiến tranh Việt Nam.

Medal Of Honor là huân chương cao quý nhất của Hoa Kỳ được Tổng Thống trao tặng cho người quân nhân của Hoa Kỳ “*xuất sắc nổi bật qua sự dũng cảm và can trường vượt lên trên tiếng gọi của nhiệm vụ trước sự rủi ro cho tính mạng của họ.*” [1]

Trong cuộc đời binh nghiệp, ông John J. Duffy đã đi từ trung sĩ lên thiếu tá trong Lực lượng Đặc biệt (Special Forces) của Lục quân Hoa Kỳ. Ông phục vụ tại Việt Nam bốn lần vào những năm 1967, 1968, 1971, và 1973.

Ông Duffy đã được vinh danh với 64 phần thưởng và huân chương (64 awards and decorations), trong đó có 29 huân chương cho hành động anh dũng (for valor), gồm cả Distinguished Service Cross (giá trị đứng thứ hai sau Medal Of Honor).

Lục quân Hoa Kỳ dành riêng trang web để trang trọng giới thiệu người được ân thưởng **MEDAL OF HONOR**: [<https://www.army.mil/medalofhonor/duffy>]

Thiếu tá John J. Duffy đặc biệt nổi bật qua những hành động chiến đấu dũng cảm và can trường vượt lên trên tiếng gọi của nhiệm vụ, trong khi được phân nhiệm sang Nhóm Lực lượng Đặc biệt 5 và làm cố vấn cao cấp cho Tiểu Đoàn 11 Nhảy Dù, thuộc Lữ đoàn 2, Sư Đoàn Nhảy Dù, Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, vào ngày 14–15 tháng Tư, 1972.

Maj. John J. Duffy distinguished himself by acts of gallantry and intrepidity above and beyond the call of duty, while assigned to the 5th Special Forces Group and serving as a senior advisor to the 11th Airborne Battalion, 2nd Brigade, Airborne Division, Army of the Republic of Vietnam in the Republic of Vietnam, on April 14–15, 1972.

Sự anh hùng và lòng vị tha phi thường của ông Duffy vượt lên trên tiếng gọi của nhiệm vụ đã xứng đáng với những truyền thống tốt nhất của quân đội và chứng tỏ được giá trị lớn lao nơi bản thân của ông, đơn vị của ông và Lục quân Hoa Kỳ.

Duffy's extraordinary heroism and selflessness beyond the call of duty were in keeping with the highest traditions of military service and reflect great credit upon himself, his unit and the United States Army.

Tuy nhiên, bên cạnh con người chiến binh xuất sắc, với những thành tích hiếm có của một Thiếu tá Lục lượng Đặc biệt Mũ xanh, ông John Duffy còn là một thi sĩ.

Ông là người đã được đề cử cho nhận giải Pulitzer, đã xuất bản sáu tập thơ, và có nhiều bài thơ xuất hiện trong rất nhiều ấn phẩm và tuyển tập [2].

Hai trong số những bài thơ của ông là “*The Forward Air Controller*” và “*Forward Air Controller’s Requiem*” đã được chọn để khắc trên bia đá hoa cương tưởng niệm những thành viên đã hy sinh của Đơn vị Tiên phương Không thám (*The Forward Air Controller*) của Không quân Hoa Kỳ tại Colorado Springs, Colorado [3].

Tác phẩm gần đây nhất của ông là quyển sách thơ *The Battle for “Charlie”* [4], xuất bản năm 2014 [5].

Hôm Chủ Nhật ngày 17/7/2022, đài truyền hình CBS News đã phỏng vấn Thiếu tá Duffy, nhân dịp ông được ân thưởng Medal Of Honor vào đầu tháng 7/2022.

Những Bài Thơ Cho “Charlie”

Trong quyển *The Battle for “Charlie”*, đầu tiên, ông Duffy đã dành ra trang Lời Dâng Tặng (Dedication [8]) để bày tỏ sự tri ân của ông đến với những đồng đội, những cấp chỉ huy của Tiểu Đoàn 11 Nhảy Dù và những đơn vị không quân Hoa Kỳ đã yểm trợ trong những ngày máu lửa tại “*Charlie*”.

Lời Dâng Tặng

Đến các quân nhân và sĩ quan của *Tiểu Đoàn 11 Nhảy Dù Việt Nam*, những người giữ vững vị trí tại “*Charlie*” và vị Chỉ huy của họ, *Đại tá Nguyễn Đình Bảo*, đã tử trận trong khi chỉ huy những người lính dù thân yêu của ông.

Đến các phi công trực thăng can trường đã gan dạ bay lượn trong chiến trận và tất cả đều là anh hùng.

Đến các Đơn vị Tiền phương Không thám (FAC– Forward Air Controller) đã điều động những oanh tạc cơ chiến đấu và các hộp B-52. [*]

Đến những người sống sót sau trận đánh cho “*Charlie*,” những người lính dù gan lì nhất (toughest) mà tôi đã có vinh dự được cùng chiến đấu nơi chiến trường.

Đến Trung tá Lê Văn Mễ, vị sĩ quan dũng cảm nhất mà tôi biết và vị Sĩ quan Ban Ba của ông cũng anh dũng như vậy, Thiếu tá Đoàn Phương Hải.

[*] **Ghi chú:** Một “hộp B-52” là ba chiếc B-52 (phi tuần) cùng lúc thả 108 quả bom mỗi chiếc (1 quả bom nặng 500 pound, gắn bên trong máy bay, và 1,000 pound, gắn bên ngoài) với tầm sát hại của hộp trong phạm vi khoảng 1/2 đến 1/3km.

***

The Commander’s Burial

(Colonel Nguyen Dinh Bao)

We wrap him in a poncho,
Even his dismembered legs.
He knew that he was dying,
And he spoke his last words.

“Tell my wife I loved her true.
Tell my children to remember me.
Tell my paratroopers to never surrender.
You, my officers, one final salute.”

Mồ Chôn Vị Chỉ Huy

(Trung tá Nguyễn Đình Bảo)

Cuộn ông trong tấm poncho,
Chúng tôi cuộn cả đôi chân đứt lìa.
Ông tự biết mình đang hấp hối,
Lời trăng trối của ông để lại.

“Nhấn giúp tôi lời yêu thương cho vợ.
Nhấn con tôi hãy luôn luôn nhớ bố.
Nhấn những người lính dù của tôi không bao giờ đầu hàng.
Các bạn, sĩ quan của tôi, chào vĩnh biệt.”

He lays in a shallow grave alone;
No bugles, no farewell rifle salute,
Only a few shovels of red earth.
His grave is marked with his helmet.

He fought bravely until the end.
He fought against heavy odds.
He has fought his last battle.

With his glory, we leave him.

Ông nằm đó một mình trong mồ chôn thấp cạn;
Không kèn đồng, không chào súng tiễn đưa,
Phủ lên ông chỉ vài khoanh đất đỏ.
Trên mộ ông, nón sắt vẫn không rời.

Ông chiến đấu can trường cho đến chết.
Ông chiến đấu chống định mệnh nghiệt ngã.
Ông chiến đấu trong trận đánh sau cùng.
Ông ở lại, để vinh quang cùng chúng tôi cất bước.

*

The New Commander

(Colonel Le Van Me)

He lost his friend and Commander.
The Executive Officer takes command.
His burden is great, his duties heavy,
But he is strong, fearless and experienced.

His staff and commanders receive orders:
We will hold “Charlie”, it is critical.
If the NVA break through, Kontum will fall.
There are no Reserves left, only us paratroopers.

“Duffy, can you take out the NVA guns?”
“If I have air support and someone covering me,
I will eliminate every gun that shoots.
That is what I can do. I will not fail you.”

“Major Hai, see that Duffy is covered.
Pick the best man we have, no failures.”
All agreed that “Charlie” must be held.
This will be a battle to the last man.

Vị Tân Chỉ Huy

(Trung tá Lê Văn Mê)

Ông mất người bạn và cũng là Chỉ huy.
Lên nắm quyền chỉ huy là Chỉ huy phó.
Gánh nặng lớn lao, nhiệm vụ nặng nề,

Nhưng ông cứng cỏi, gan dạ và nhiều kinh nghiệm.

Bộ chỉ huy tiểu đoàn của ông nhận được lệnh:
Chúng ta sẽ giữ “Charlie”, đây là cứ điểm trọng yếu.
Nếu Bắc quân phá thủng, Kontum sẽ thất thủ.
Không còn quân Dự bị, chỉ còn lính Nhảy Dù chúng ta.

“Duffy, liệu anh có thể búng đi các họng súng của Bắc quân không?”
“Nếu tôi có được không yểm và có người che chở cho tôi,
Tôi sẽ triệt hạ mọi khẩu đang bắn.
Đó là điều tôi có thể làm. Tôi sẽ không làm anh thất vọng.”

“Thiếu Tá Hải, anh lo việc che chở cho Duffy.
Chọn người giỏi nhất của mình, không thể thất bại.”
Tất cả đều đồng ý phải giữ “Charlie.”
Đây sẽ là trận đánh cho tới người cuối cùng.

*

It Will Kill Us

Located twenty kilometers to our west,
The 130mm artillery piece is firing on Charlie.
I see a muzzle blast high up on the mountain side.
I know the location of the gun, I must destroy it.

I need to kill that gun or it will kill us.
The NVA keep their 130 guns on rail tracks
To be rolled out only to shoot missions.
A routine air strike will not destroy this weapon.

With a B-52 Arc-light strike, I target the gun.
The bombs will either destroy or bury the gun.
The aircraft drop their loads of explosive destruction.
“On Target! Report: 130 gun and crew destroyed.”

NOTE: The 130mm Long Range Artillery did not fire again.

Nó Sẽ Giết Chúng Tôi

Từ hai mươi km về phía tây của chúng tôi,
Là khẩu đại pháo 130ly đang tới tập nã đạn vào Charlie.
Tôi thấy họng súng khạc ra lửa trên sườn núi.

Biết vị trí của khẩu đại pháo đó, tôi phải diệt nó.

Tôi cần giết khẩu pháo đó hoặc nó sẽ giết chúng tôi.
Bắc quân đặt đại pháo 130ly trên đường ray
Kéo ra ngoài chỉ khi cần nã đạn.
Không kích thông thường không triệt được vũ khí này.

Gọi phi tuần B-52 tới, tôi nhắm vào khẩu pháo.
Những bom này hoặc sẽ hủy diệt hoặc chôn luôn khẩu pháo.
Máy bay trút xuống nguyên giàn bom công phá.
“Trúng Mục tiêu! Báo cáo: Khẩu 130ly và toán lính pháo binh bị diệt trọn.”

Ghi chú: Khẩu Pháo Tầm xa 130ly không bắn nữa.

*

Hell's Moment

It's an inferno:
Smoke, dust and flame,
Shattering explosions—
Shred a moment's stillness.

Soldiers running fast,
Away from the flashes,
Trying to escape:
Afraid of death.

The smell of battle,
Choking smoke and dust,
Life's last moments
Caught in an explosion.

Night's darkness will come,
In but a short time.
Perhaps some will live,
Fleeing into the shadows.

Khoảnh Khắc Địa Ngục

Đó là nơi hỏa ngục:
Khói, lửa, và bụi mù,
Tiếng nổ long trời đất—

Cắt vụn khoảnh tĩnh lặng.

Những người lính phóng chạy,
Nhanh xa khỏi lửa chớp,
Gắng sức vùng thoát khỏi:
Cái chết đang ập vào.

Khét mùi của chiến trường,
Đặc khói và bụi mù,
Chút khoảnh khắc cuối đời
Lún sâu trong vụ nổ.

Đêm đen sẽ tìm đến.
Chỉ trong chút ngắn ngủi.
Vài người may còn sống,
Mắt hút sau màn đêm.

*

Rời bỏ Hỏa ngục “Charlie” Withdrawal Order

The troopers are out of ammunition.
The NVA will soon overrun “Charlie”.
Only the “Cobra” gunships are stopping them.
We must break-out and escape.

The troopers can disengage
And withdraw before it’s too late.
I’ll work the gun runs closer
And hold the enemy at bay.

It’s our only chance to escape.
No time to waste, give the orders.
The commander orders a withdrawal
And insists on staying with me to the end.

A rear guard of two, Me Le and me,
To stop NVA battalions in the attack.
This fight will need precision,
Cobra’s in the attack and luck.

Notes: Le Van Me the new Commanding Officer post

Colonel Bao being killed in battle.

Lệnh Rút Lui

Lính dù đã hết đạn.
Phút chốc, địch sẽ tràn ngập “Charlie.”
Chỉ trục thẳng tấn công “Cobra” là đang chặn đứng chúng.
Chúng ta phải phá vòng vây và tẩu thoát.

Lính dù có thể lùi
Và rút lui trước khi quá muộn.
Tôi sẽ gọi súng bắn gần thêm nữa
Và cầm chân kẻ thù.

Đó là cơ may duy nhất để tẩu thoát.
Không còn giờ để phí, phải xuống lệnh.
Vị chỉ huy hạ lệnh rút lui
Và nhất quyết sát cánh cùng tôi cho đến cuối.

Toán đoạn hậu có hai, Lê Mễ và tôi,
Để chặn các tiểu đoàn đang truy kích.
Trận này cần chính xác,
Trục thẳng Cobra lên tấn công và may mắn.

***Ghi chú:** Lê Văn Mễ lên giữ chức vụ Tiểu Đoàn Trưởng sau khi Trung tá Bảo tử trận.*

*

We are a team, we have fought together
And if need be, we will die together.

Cùng đơn vị, cùng chiến đấu bên nhau
Và nếu cần, chúng ta sẽ cùng chết.

*

The Rear Guard; John Duffy

Đi đoạn hậu để bắn che cho cuộc rút lui của cả một “tiểu đoàn” trong khi bị địch truy đuổi gắt gao chỉ là hai khinh binh: “Me Van Le and John Duffy.”

Hãy cùng đọc bài thơ The Rear Guard dưới dạng thức lượng định tình hình và chia sẻ “tâm tình” giữa Thiếu tá Lê Văn Mễ và Thiếu tá John Duffy – hai “khinh binh” đứng đầu đơn vị, rất thấu hiểu thực trạng nguy ngập và thê thảm của tiểu đoàn.

The Rear Guard

(Me Van Le and John Duffy)

The paratroopers are pulling back,
Major Hai Doan is leading them.
They are spent, out of ammunition,
Many wounded, all hungry and thirsty.

“I’ll cover the withdrawal with air.
The Cobra gunships are flying above us.
I’ll use them to disrupt the enemy.
I’ll work them close to cover the break-out.”

The men have fought and died in the trenches.
They have stopped the NVA for two weeks.
No one could’ve expected more from them.
Nothing more can be done, except to save them.

“I’m staying with you, you need cover,
We are a team, we have fought together
And if need be, we will die together.
That may be the cost of saving our troopers.”

Toán Khinh Binh Đoạn Hậu

(Lê Văn Mễ và John Duffy)

Những người lính dù đang lùi lại,
Thiếu tá Hải Đoàn dẫn đầu.
Họ hoàn toàn kiệt quệ, cạn hết đạn dược,
Nhiều người bị thương, tất cả đều đói, khát.

“Tôi sẽ che chở cho cuộc rút lui này bằng máy bay.
Đang bay trên đầu chúng ta là trực thăng tấn công Cobra.
Tôi sẽ dùng chúng làm rối loạn kẻ thù.
Tôi sẽ sát cánh làm việc với họ để che chở cho việc phá vòng vây.”

Những người lính đã chiến đấu và chết trong chiến hào.
Họ đã chặn đứng Bắc quân được hai tuần.
Không ai có thể mong đợi được gì nhiều hơn nữa từ những người này.

Không còn có thể làm được gì nhiều hơn nữa, ngoại trừ cứu lấy họ.

“Tôi ở lại với anh, anh cần che chở,
Cùng đơn vị, cùng chiến đấu bên nhau
Và nếu cần, chúng ta sẽ cùng chết.
Đó có thể là cái giá phải trả để cứu lấy những người lính của chúng ta.”

Trong giờ phút lâm nguy, những lời “tâm tình” của khinh binh đi đoạn hậu – Thiếu tá Duffy – trong *The Rear Guard* cho thấy ông đã có những “tính toán” rất giản dị trong một thể cách lạnh lùng và tỉnh táo khi phải đối diện với “chọn lựa sau cùng.”

Những “tính toán giản dị” đó đã “vẽ” được bức tranh mô tả tình trạng tuyệt vọng của Tiểu Đoàn 11 Dù khi bị tấn công vùi giập trong hai tuần bởi một địch quân quyết tâm tiêu diệt họ bằng hỏa lực và quân số vượt trội hơn gấp nhiều lần.

Trong một trận chiến đẫm máu và với một quyết tâm tiêu diệt, và “xóa sổ” toàn bộ Tiểu Đoàn 11 Nhảy Dù, thì Bắc quân không bao giờ khoan nhượng.

*

Command Change

Colonel Le Me is coughing up blood.
The Doctor is trying to patch his chest wound.
“Duffy, You must take command of the battalion.
You must save the remaining paratroopers.”

“I’ll get us off the mountain, you’ll be O.K.
We’ll be back in Saigon in a few days.
The NVA are dead, they cannot follow us.
We’ll be drinking cognac at the Paradise Lounge.”

Major Duffy, the Advisor and senior officer
Assumes command of the 11th Battalion.
He will lead the night march thru the jungle.
He gives the orders, everyone falls in behind him.

Note: Of the 471 paratroopers in the battalion, 151 are in this night withdrawal.

Thay Đổi Chỉ Huy

Trung tá Lê Mễ đang ho ra máu.
Vị Bác sĩ băng vết thương nơi ngực cho ông.

“Duffy, Anh phải nắm quyền chỉ huy tiểu đoàn.
Anh phải cứu những người lính dù còn lại.”

“Tôi sẽ đem chúng ta xuống núi, rồi anh sẽ bình thường.
Vài ngày nữa chúng ta sẽ về lại Sài Gòn.
Bác quân đã chết, họ không thể theo chân chúng ta.
Bọn mình sẽ uống cognac tại Paradise Lounge.”

Thiếu tá Duffy, Cố vấn và sĩ quan cao cấp
Đảm nhận quyền chỉ huy của Tiểu Đoàn 11.
Anh ta sẽ dẫn đầu cuộc di hành băng rừng trong đêm.
Anh ta ra lệnh, mọi người theo sau trong đội hình tác chiến.

Ghi chú: Trong số 471 người lính dù trong tiểu đoàn, chỉ còn 151 người trong cuộc rút lui đêm này.

*

Destroy or Capture

*(Colonel Khuat, 64th NVA Regiment
radio order to Major Ky 4th NVA Battalion)*

“Major Ky, this is Khuat, commander of Charlie battle.
We have defeated the paratroopers on Charlie,
Some have escaped and are moving toward you.
Ambush them, kill or capture all of them.”

“Affirmative, how many paratroopers escaped?”
“I estimate 100 to 150, many are wounded,
They have no food and very little of ammunition.
They are marching down the mountain now.”

“There is one thing else that you should know.
They have advisor ‘Dusty Cyanide’, he is dangerous.
We have not been able to kill him, he controls airplanes.
He is good at communicating. Kill him and his radio!”

“I will be ready, we will surprise the paratroopers.
We shall kill them all unless they surrender.”
“Do not fail me Ky, many of our men have died.”
“I’ll report when the devils are all eliminated.”

Tiêu Diệt hay Bắt Sống

(Đại tá Khuất, Trung đoàn 64 Bắc quân ra lệnh qua máy truyền tin cho Thiếu tá Kỳ, Tiểu đoàn 4 Bắc quân)

“Thiếu tá Kỳ, Khuất đây, chỉ huy trận Charlie.
Chúng ta đã đánh bại quân dù trên Charlie,
Một số đã chạy thoát và đang hướng về phía anh.
Phục kích, giết hoặc bắt sống tất cả.”

“Nhận rõ, có bao nhiêu quân dù trốn thoát được?”
“Tôi ước độ từ 100 đến 150, nhiều đứa bị thương,
Chúng không có thức ăn và còn rất ít đạn dược.
Bây giờ cả bọn đang kéo nhau đi xuống núi.”

“Còn một điều khác nữa mà anh nên biết.
Địch có cố vấn ‘*Dusty Cyanide*’, hấn rất nguy hiểm.
Chúng ta đã chưa giết được hấn, đây là kẻ điều khiển máy bay.
Hấn giỏi liên lạc vô tuyến. Giết hấn và cái đài của hấn!”

“Tôi sẽ sẵn sàng, chúng tôi sẽ gây bất ngờ cho quân dù.
Chúng ta sẽ giết hết trừ khi chúng đầu hàng.”
“Đừng làm tôi thất vọng, Kỳ, quân ta rất nhiều người đã chết.”
“Tôi sẽ báo cáo khi lũ quỷ bị tiêu diệt hết cả.”

*

Ambush

The swosh of the mortar,
The rat-a-tat-tat of the machine gun,
Fear dominates the green soldiers.
Panic herds them into the killing zone.

Lord, how easily they die,
Their lips silently moving.
Appeals of the young to mother and God:
Blood bubbles from between their lips.

Phục Kích

Đạn súng cối rít lên đòi nạp mạng,
Tạch-tạch-tạch súng máy liên thanh nổ,
Nỗi hãi hùng chôn chân người lính trẻ.
Cơn hoảng loạn lừa họ vào chỗ chết.

Trời ơi, sao họ dễ chết như vậy,
Môi mấp máy, phập phều như định nói.
Người trẻ tuổi gọi mẹ và xin Chúa:
Máu ọc ra từ đôi môi tái nhợt.

*

Escape

The young green troopers panic;
Running away from the sound of fire.
Down toward the stream and death,
Where the killing guns draw blood.

I chamber a round and click my safety off.
My radio is dead, hit by AK-47 gunfire.
At least that will lighten my load on the run.
I gather the paratroopers nearby: "Follow me!"

Break away! The path of least resistance.
Move fast! Don't get caught in the panic.
Move quick! Go, go, keep moving!
The veterans are still with you.

I takes time to kill the bunched herd;
Time needed to break-out,
Shooting when necessary,
But always moving quickly.

Snipers on the hilltops,
Trying to channelize movement.
Disregard! Disregard!
Their aim is high.

Far enough now, quiet!
Stop! Everyone must be quiet!
Security: Set a perimeter, but hold fire!
My survival radio operating... contact.

"Covey, this is Dusty, I require a lift package,
Thirty seven with some wounded. Over."
"Roger Dusty, 4 ships for thirty seven.

Stand-by Dusty, I'll try to rustle them up. Out.”

Tẩu Thoát

Những lính mới trong cơn hoảng hốt;
Vùng chạy khỏi tiếng gào của lửa.
Xuống khe suối và rời súng chết,
Nơi súng máy thi nhau nã đạn.

Tôi nạp đạn và mở khóa an toàn.
Máy truyền tin của tôi trúng đạn AK-47, đã chết.
Nhờ vậy nhẹ gánh cho tôi trên đường bôn tẩu.
Tôi tập hợp những người lính nhảy dù gần đó: “Theo tôi!”

Bung ra! Chọn đường ít gặp địch nhất.
Di chuyển nhanh! Không được rối loạn.
Di chuyển lẹ! Đi, đi, tiếp tục di chuyển!
Những chiến binh kinh nghiệm vẫn sát bên bạn.

Tôi chậm lại để giết đám đĩa đói;
Cần thời gian để phá vỡ vòng vây,
Bắn khi cần,
Nhưng luôn di chuyển lẹ.

Những thiện xạ bắn tia trên đỉnh đồi,
Đang điều chỉnh đường ngắm.
Không sao! Không sao!
Địch họ ngắm nằm ở chỗ cao.

Bây giờ ra đủ xa rồi đó, im lặng!
Ngưng lại! Mọi người phải im lặng!
An ninh: Lập vòng đai, nhưng không được nổ súng!
Máy vô tuyến mưu sinh của tôi đang hoạt động... liên lạc.

“Covey, đây là Dusty, tôi cần một chuyến bốc hàng,
Ba mươi bảy mạng với một vài bị thương. Xong.”
“Nhận rõ Dusty, 4 chiếc cho 37 mạng.
Ráng chờ Dusty, tôi sẽ gắng lo cho nhanh. Ngưng.”

Extinction is the rule. Survival is the exception.

*

Hot Extraction

“Dusty, this is Covey, lift package, five minutes out.
There are four lift ships and a pair of Cobras.
I’m low on fuel and I must return to base. Over.”
“Roger, four lift ships and guns, Thanks Covey.”

I advised Me Le, five minutes out, get ready,
Seriously wounded out first, four lifts.
Our band of thirty seven is divided up,
Four sticks, ready for lift off and rescue.

The Cobra gunships come in on the radio first.
I brief them on the situation, they circle us.
Huey lead comes up on the radio and is briefed:
“Dusty, we’re directed to have you on the first lift out.”

“Huey Lead, be advised I will be the last man out.”
“Dusty Cyanide, Huey Lead acknowledge, last man out.”
I pop a red smoke when I have him in view.
He spots the red smoke, I confirm red is a go.

I vector Huey Leads approach. Touch Down!
The wounded loaded and the rest scramble aboard.
First Load heads out: NVA machine-gun fire erupts.
The enemy gunner is to the south, forty meters.

The Cobras roll in, each in turn fire on the gun,
Their mini guns and rockets blast the enemy.
Lift Two in, touch-down, troopers load and gone.
Lift Three is right behind, load and out.

Me Le, Hai, two troopers and myself as tail gunner.
On final approach, Lift Four comes in under heavy fire.
He aborts his approach and does a fly-around.
The Cobras roll in, expending on the gunners.

Lift Four comes in from a different direction.
Touch down! We scrambled aboard his aircraft.
I am the last on and I ride the strut, signaling go!
The pilot lifts off, enemy fire riddles the ship.

PING! PING! PING!, Hai is hit and falling.

On the strut, I reach out, grabbing his web gear.
I throw him back into the aircraft, Me Le helps.
I crawl into the helicopter, Me Le is treating Hai.

The Crew Chief, tethered, is twisting in the wind,
I haul him in and patch the chest entry wound.
The exit wound is much bigger and is bubbling.
I am quick patching the wound; the bubbles stop.

We are clear, we are out, but one man dead,
And Hai, his foot shattered by enemy gunfire.
We touch down at the Kontum medical station
And drop off the wounded Hai and the dead Crew Chief.

Note: The Crew Chief and the door-gunner wear a tether rope to keep them from getting totally shot out of the aircraft when they take a hit.

“Bốc” Trong Lửa

“Dusty, đây là Covey, chuyển bốc hàng, năm phút nữa sẽ tới.
Có bốn chiếc tới bốc và một cặp trực thăng tấn công Cobras.
Tôi gần hết nhiên liệu và phải quay về căn cứ. Xong.”
“Nhận rõ, bốn chiếc tới bốc và súng, Cảm ơn Covey.”

Tôi báo cho Lê Mễ, năm phút nữa là đi, phải sẵn sàng,
Bị thương nặng lên trước, bốn chuyển.
Nhóm chúng tôi 37 được chia ra,
Bốn đợt, sẵn sàng chờ bốc lên và được giải cứu.

Trực thăng tấn công Cobras có mặt đầu tiên trên tần số.
Tôi tóm tắt cho họ biết tình hình, họ bay vòng quanh chúng tôi.
Trưởng toán trực thăng Huey xuất hiện trên tần số và ngắn gọn:
“Dusty, chúng tôi nhận chỉ thị lo bốc bạn lên chuyển đầu tiên.”

“Trưởng toán Huey, báo tin cho bạn biết tôi sẽ là người cuối cùng ra đi.”
“Dusty Cyanide là người cuối cùng ra đi,” Trưởng toán Huey nhắc lại.
Tôi bung trái khói đỏ khi thấy anh ta trong tầm mắt.
Anh ta thấy điểm khói đỏ, tôi xác nhận màu đỏ là đi.

Tôi hướng dẫn Trưởng toán Huey đáp xuống. Trúng Như Đê!
Người bị thương được đem lên và còn lại thì chen chúc trên máy bay.
Chuyến Thứ Nhất bay ra: súng máy của Bắc quân nổ rền.
Xạ thủ của địch ở phía nam, bốn mươi mét.

Hai chiếc Cobras nhào tới, thay phiên nhả đạn vào súng địch,
Súng mini (đại liên 7.62mm, 6 nòng) và hỏa tiễn của họ bắn tung kẻ địch
Chuyến Hai vô tới, đáp xuống, lính dù lên hết và mất dạng.
Chuyến Ba theo sau, lên hết và bay ra.

Lê Mễ, Hải, hai lính dù và tôi là xạ thủ đoạn hậu.
Trong lần xuống cuối cùng này, Chuyến Bốn bị nhắm bắn dữ dội.
Phi công bỏ cách đáp cũ và đảo theo đường vòng.
Trục thăng Cobras lặn vô, nhả đạn xuống các xạ thủ của địch.

Chuyến Bốn đáp xuống bãi từ hướng khác.
Đụng đất! Chúng tôi chen chúc lên máy bay.
Tôi là người cuối cùng leo lên và cỡi trên càng trục thăng, ra dầu cho bay!
Phi công cất cánh, đạn địch lỗ chỗ bắn trúng con tàu.

BỤP! BỤP! BỤP!, Hải bị trúng đạn và đang rớt.
Trên càng trục thăng, tôi nhào ra, nắm lấy dây ba chạc của anh ta.
Tôi ném anh ngược trở lại máy bay, Lê Mễ giúp.
Tôi bò vô trong trục thăng, Lê Mễ đang sẵn sóc Hải.

Trưởng toán Cơ phi, nát ngườu, đang oằn người trong gió,
Tôi lôi anh ta vô và băng bó vết thương nơi ngực.
Miệng vết thương quá lớn và máu nổi bong bóng.
Tôi nhanh tay băng lại vết thương; không còn bong bóng.

Chúng tôi lên được hết, ra được hết, nhưng chết một người,
Và Hải, bàn chân của anh ta bị vỡ vì đạn thù.
Chúng tôi đáp xuống trạm y tế Kontum
Và thả xuống Hải bị thương và người Trưởng toán Cơ phi đã chết.

Ghi chú: Trưởng toán Cơ phi và xạ thủ đại liên đeo dây đai an toàn cho nên họ không bị
văng hoàn toàn ra khỏi máy bay khi trúng đạn.

Kiểm Điểm Quân Số

Trở lại những ngày đầu tiên khi vừa được điều động đến căn cứ hỏa lực Charlie, lúc đó
quân số tham chiến của Tiểu Đoàn 11 Nhảy Dù là 470 người sĩ quan và binh sĩ, và 1
người cố vấn.

Tuy nhiên trong gần 2 tuần trấn giữ căn cứ Charlie, và sau khi phải rút lui, quân số tham
chiến của Tiểu Đoàn 11 Nhảy Dù chỉ còn lại 36 người sĩ quan và binh sĩ, và 1 người cố
vấn.

Nghĩa là trong trận đánh tại căn cứ Charlie, hơn 90% quân số của Tiểu Đoàn 11 bị thương vong với 434 người bị tử trận, trong đó có vị Tiểu Đoàn Trưởng: Trung tá Nguyễn Đình Bảo.

Đôi lại với sự hy sinh và mất mát to lớn như vậy, Tiểu Đoàn 11 Nhảy Dù đã cầm chân được Sư đoàn 320 trong gần hai tuần. Và do vậy, đã làm hỏng kế hoạch tiến quân của họ. Vì thế Sư đoàn 320 không tiến chiếm được Kontum.

Theo sự ước tính của Hoa Kỳ, về phía quân cộng sản Bắc Việt, Sư đoàn 320 đã bị tổn thất với con số thương vong lên đến hơn 1,250 quân.

Khi Thiếu tá Lê Văn Mễ được Hoa Kỳ tưởng thưởng Silver Star Medal (huân chương đứng hàng thứ ba của Quân đội Hoa Kỳ), trong phần tuyên dương công trạng (Silver Star Citation) của ông, có ghi nhận những sự kiện trên:

Thiếu tá Lê Văn Mễ, từ ngày 4 đến 15 tháng 4 năm 1972, với tư cách là Sĩ quan Chỉ huy phó, đã chỉ huy nhiều cuộc phản công chống lại một kẻ thù rất quyết tâm.

Với tư cách là Tiểu Đoàn Trưởng, ông đã chỉ huy một Tiểu đoàn Nhảy Dù có quân số bị vượt trội gấp bội (với tỉ lệ 10: 1) và vũ khí cũng bị vượt trội trong một cuộc phòng thủ anh hùng cho “Căn cứ Hỏa lực Charlie” do vậy đã làm rối loạn thời biểu tấn công của địch quân và trừng phạt hai Trung đoàn của Sư đoàn 320 Bắc quân bằng cách gây tổn thất cho hơn 1,250 (ước tính) quân của các đơn vị đó. Điều này đã ngăn cản Bắc quân không để họ tiến qua được Kontum và liên kết với các đơn vị cộng quân ở vùng duyên hải, và như vậy sẽ cắt quốc gia này (Việt Nam Cộng Hòa) làm đôi và là một đòn nặng nề làm mất tinh thần chiến đấu cho tự do của miền Nam Việt Nam.

Sự can đảm, khả năng lãnh đạo, và sự dũng cảm phi thường của ông đã quyết định sự sống còn của Tiểu Đoàn 11 Nhảy Dù.

Silver Star Citation [9]:

Major Me Van Le, 4–15 April 1972 as Executive Officer, led multiple counter–attacks against a determined enemy.

As Battalion Commander, led a heavily out numbered (10 to 1) and out gunned paratrooper battalion in a heroic defense of “Firebase Charlie”, thereby disrupting the enemy attack time table and punishing two Regiments of NVA 320th Division by inflicting more than 1250 KIA (estimate) on those units. This prevented NVA from pushing through Kontum and linking up with NVA coastal units which would have cut the country in two and been a severe demoralizing blow to South Vietnam’s fight for freedom.

His courage, leadership, and extraordinary bravery determined the survival of the 11th Airborne Battalion.

*

Người Ở Lại Charlie

The Commander's Family

(Colonel Nguyen Dinh Bao Memorial Service)

Can you picture the scene:
Incense burning, banners hung, casket draped.
The moans and the weeping blend,
Sorrow hangs in the atmosphere.

The Commander's comrades gathered,
To offer their last salute.
The young widow strong at first,
But soon sorrow overcomes her.

It is not the smoke which tears my eyes,
Although I have lit seven joss sticks.
The words are spoken for all to hear.
Now, it is I who must say the last

I will say the truth, and how he died:
"He died leading the paratroopers he loved."
"He died fighting for the freedom he cherished."
"He died a hero of his country!"

Note: Colonel Bao was decorated and promoted after the battle for Charlie.

At his funeral, attended by his officers, to include this Advisor, his casket was empty, he remained on the battlefield, where he fell.

Gia Đình Của Vị Chỉ huy

(Lễ Tưởng Niệm Đại tá Nguyễn Đình Bảo)

Bạn có thể hình dung ra cảnh tượng:
Khói nhang, trướng tang, quan tài phủ cờ.
Quyện lặn tiếng khóc than và nước nỡ,
Một nỗi buồn lắng đọng khắp tâm tư.

Đông đội vị Chỉ huy đều hiện diện,
Đề hô nghiêm, cùng chào tay lần cuối.
Người góa phụ trẻ ban đầu vững chãi,
Nhưng đau khổ đến quật bà quý ngã.

Không phải khói làm tôi chảy nước mắt,
Mặc dù tôi đã thắp bảy cây nhang.
Lời chia buồn được chuyển cho tất cả,
Giờ đây, chính tôi phải nói lời cuối

Tôi sẽ nói sự thật, và cách ông chết:
“Ông đã chết dẫn đầu những người lính Nhảy Dù mà ông thương yêu.”
“Ông đã chết chiến đấu cho tự do mà ông hằng ấp ủ.”
“Ông đã chết như một anh hùng cho đất nước!”

Ghi chú: Đại tá Bảo được tặng huân chương và truy thăng sau trận đánh Charlie. Tại đám tang của ông, có sự tham dự của các sĩ quan của ông, kể cả người Cố vấn này, quan tài của ông trống rỗng, ông vẫn nằm lại trên chiến trường, nơi ông đã ngã xuống.

Nghĩa Cử Cao Đẹp

Vào năm 1998, ngày 7, tháng Bảy, vị Tư lệnh cuối cùng của Quân đội Mỹ tại Việt Nam, từ 1972 đến 1973, là Đại tướng Frederick C. Weyand đã gửi thư lên Thượng nghị sĩ Daniel Inouye, Tiểu bang Hawaii, để yêu cầu Thượng nghị sĩ Inouye đề nghị việc ân thưởng Medal Of Honor cho Thiếu tá John Duffy. Và sau đó Thượng nghị sĩ Inouye đã chuyển hồ sơ sang Bộ Lục quân Hoa Kỳ.

Tuy nhiên, sau các thủ tục điều tra và xác nhận giá trị của các bằng chứng cũng như các chứng từ của nhân chứng, mãi cho đến ngày 5 tháng 7, 2022 Thiếu tá Duffy mới được ân thưởng Medal Of Honor. Tổng cộng thời gian xét duyệt là 24 năm.

Cũng nên biết, ngoài Đại tướng Weyland, còn có 11 người khác [10], trong đó có ba sĩ quan Việt Nam là Trung tá Lê Văn Mễ (eyewitness), Thiếu tá Đoàn Phương Hải (eyewitness) và Đại úy Phan Nhật Nam, làm nhân chứng cho Thiếu tá Duffy.

Những vị này đã đệ nạp các chứng từ (statements), và có cả băng thu âm các cuộc liên lạc vô tuyến giữa Thiếu tá Duffy ở dưới đất và các đơn vị máy bay trực thăng yểm trợ trong lần rút lui cuối cùng ra khỏi căn cứ Charlie vào năm 1972.

It was apparent to all of those flying in support of Major Duffy that we were witnessing heroic acts by one of the Army's finest.

Statement; Daniel E. Jones, Chief Warrant Officer [4]

Trong số các chứng từ đệ nạp, bản văn của phi công phụ Dennis Watson có đoạn, mà theo cảm quan riêng của người viết bài này, rất ý nghĩa và cảm động:

... Chiếc trực thăng Huey đầu tiên đáp xuống và cất cánh mang theo những người lính trên đó nhưng Thiếu tá Duffy đã không lên. Ý định của ông hiện ra rõ ràng ngay lập tức. Tôi biết chắc là ông biết bãi đáp rồi sẽ rất “nóng.” Là một người Mỹ duy nhất, ông sợ rằng các phi công Mỹ sẽ ít dám liều lĩnh đáp xuống một bãi đáp nóng để ‘bốc’ người Việt Nam lên thay vì một người Mỹ. Ông biết rằng khi những chiếc trực thăng Huey tiếp tục đáp xuống, kẻ thù sẽ biết được đường bay ra và vào và họ sẽ có thể tự điều chỉnh để bắn cho trúng. Chọn ở lại dưới đất, có nghĩa là trên thực tế, Thiếu tá Duffy đã đem mạng sống của ông ra để đánh đổi lấy mạng sống cho đồng đội của mình. Một khi chiếc Huey có khả năng bị bắn rớt càng lên cao, thì khả năng sống còn của chính ông lại càng xuống thấp [11].

Trong lúc đang phải nỗ lực chạy đua với đạn thù đang vây khốn mà sự sống còn được đo bằng từng phút, và dù có được ưu tiên để thoát ra khỏi chỗ chết, Thiếu tá Duffy vẫn đã nhường ưu tiên đó lại cho những người chiến binh cùng đơn vị!

Và Dennis Watson đã kết thúc bản chứng từ của ông bằng những lời nhận xét nói lên được những gì hết sức cao quý nơi con người của Thiếu tá Lực lượng Đặc biệt Mũ xanh John Duffy:

Từ giây phút đầu tiên khi tôi nghe được giọng ông nói cho đến lúc cuối, Thiếu tá Duffy cho thấy ông là một người chỉ huy có tài, gan dạ và vị tha đến tận cùng. Nhưng, ngoài khả năng chiến đấu và tài chỉ huy nổi bật của ông, thì việc ông sẵn sàng đem mạng sống của mình ra để đánh đổi cho mạng sống của đồng đội là điều mà tôi xem là không còn gì có thể cao đẹp hơn hành động tối hậu đó của ông.

From the first moment I heard his voice until the last, Maj. Duffy was a skilled, fearless leader who was selfless to the end. But, beyond his obvious skills and leadership, I consider none greater than his ultimate act, that of willingly offering his life for the lives of his men.

Còn có thể nói được gì thêm về hành động can trường, hào hùng và cao đẹp đó của ông Duffy dành cho những người đồng đội – dù họ không cùng màu da và tổ quốc?

John Duffy: Nhà Thơ Thời Kỳ Hậu Chiến Tranh Việt Nam

Chiến tranh Việt Nam chống cộng sản, như người Mỹ vẫn gọi là Vietnam War, đã chấm dứt sau ngày 30/4/1975 tại Việt Nam.

Tuy thế, “Vietnam War” vẫn còn tiếp diễn tại Hoa Kỳ. Nhưng trên một “chiến trường” khác, với các loại “vũ khí” truyền thông, sách vở và ngôn ngữ (Anh văn).

Trong “chiến trường” này, những thành kiến sai lạc và sự thật bị bóp méo về tinh thần và khả năng chiến đấu của người lính Việt Nam Cộng Hòa đã hoàn toàn chiếm ưu thế trong kỹ nghệ phim ảnh, kỹ nghệ truyền thông, hoặc trong các khuôn viên đại học và các trung tâm nghiên cứu sử học hay chính trị học.

Và người Việt tự do chúng ta không được “trang bị” đúng mức và phải nói là còn quá yếu kém nơi những lãnh vực này. Trong gần 50 năm qua, chúng ta bị rơi vào một tư thế tứ bề thọ địch và bị vây hãm bởi những giới truyền thông và học thuật thiên tả. Cũng gần như Tiểu Đoàn 11 Nhảy Dù bị vây hãm, phải “chịu trận” trước những tấn công liên tục của Bắc quân, tại căn cứ hỏa lực Charlie năm 1972.

Với một quá trình chiến đấu tại Việt Nam, Thiếu tá John Duffy là người có thể nói hoặc viết khá chính xác về khả năng chiến đấu và tinh thần phục vụ của người lính Việt Nam Cộng Hòa, hay ít ra thì cũng là người lính của Tiểu Đoàn 11 Nhảy Dù.

Mặt khác, về phương diện cầm bút, nhà thơ John Duffy cũng đã góp mặt vào “dòng chính” của thơ văn Hoa Kỳ bằng những tác phẩm thơ đã xuất bản. Và nhất là sau khi nhà thơ Thiếu tá Duffy được Hoa Kỳ ân thưởng Medal Of Honor, thì tiếng nói của thơ ông về Vietnam War chắc chắn sẽ có thêm nhiều “trọng lượng.”

Con người và Tác phẩm của ông sẽ là một trong những “reference points” (nguồn tham khảo) có giá trị tại các thư viện, các đại học và có thể ngay cả trong kỹ nghệ phim ảnh, cho những nghiên cứu về Chiến tranh Việt Nam.

Và trong những tác phẩm về Vietnam War của John Duffy, người chiến binh Nam Việt Nam đã được ông “vẽ” lại một cách chân thực.

Những đóng góp bằng ngòi bút đó của nhà thơ John Duffy là một trong những “phản luận” hữu hiệu trước những bóp méo của giới truyền thông và học thuật thiên tả về sự chiến đấu của miền Nam Việt Nam trong Vietnam War.

Dù vẫn còn giới hạn, “phản luận” này vẫn mang một giá trị rất đáng kể vì đó là những sự thật đến từ “*A recipient of the Medal Of Honor: Thiếu tá John Duffy*”.

Sự đóng góp về mặt chữ nghĩa của nhà thơ John Duffy – trong dài hạn – rất quan trọng cho sự thật của “*Vietnam War*.”

Và những đóng góp đó cũng quan trọng như những đóng góp của Thiếu tá John Duffy cho miền Nam tự do vào nửa thế kỷ trước.

*Xin được đứng nghiêm chào kính Thiếu tá John Duffy
Và cũng xin được trân trọng cảm tạ Nhà Thơ John Duffy.*

Trần Trung Tín
Ngày 30, tháng 7, 2022

---

*Nguồn: Internet eMail by **MĐ Trịnh Tường Vân** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Bảy, August 13, 2022
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*